

s poglavitnimi pojmi higijene, ubogo malo jim pa hasni, če znajo naštetih vojske in zmage francoske armade. S tem je zajedno dokazala, da zna spraviti šolske nauke v soglasje s terjatvami življenja. A moti se, kdor misli, da prevladujejo v francoskih šolskih oblastvih nazadnjaški elementi. Prav značilne so besede, s katerimi je voditelj neke pariške obrtniške šole odslovil abiturjentinje: »Znano mi je, gospice, da ste si prisvojile v tej šoli v prvi vrsti mehaničnih spretnostij. A ne zamujajte izuriti tudi svojega duha. Znanstvena izobrazba bode le v korist vašemu strokovnjaškemu delovanju. Tudi žena mora sodelovati, kadar gre za slavo domovine, tudi ona naj posvečuje svoje mišljenje blagru naše dežele. V smislu republike naj se posvečuje tudi naše ženstvo napredku in svobodi«.

Žensko vprašanje. Italijanski pisatelj Guglielmo Gambarotta piše: »Napisal sem proslavljenim evropskim možem sledeče vprašanje: Bi se li vam zdela vaša žena manj mikavna, manj ljubezniva, ko bi vživala iste pravice kakor vi?

Med mnogimi odgovori izberem odgovore treh slavnih mož, katerih eden je Francoz, geograf, in živi v Belgiji; drugi je Nemec, filozof, in živi v Parizu, a tretji italijanski pisatelj, katerega posebno ljubi ženski svet. Ti trije možje so: Reclus, Nordau in Barrili.

Elizej Reclus je odgovoril na moje vprašanje: »Moja žena bi bila tedaj bolj plemenita, bolj ljubljena«.

Max Nordau: »Zakaj bi bila moja žena manj mikavna, manj ljubezniva, ko bi imela vse pravice, katere uživam jaz? Pravico ima itak, da lahko pove svoje menenje o vsaki stvari. Druge pravice nimajo take vrednosti glede na harmonijo v rodbini in na personalno gracijo«.

Giulio Barrili: »Dvomim; sicer bi pa moral o stvari bolje premišljati in dlje nego dovoljuje socialna uljudnost v pismeni korespondenci. Tako, kakor čutim, povem, da ko sem ljubil ženske (sedaj jih samo občudujem) nisem nikoli iskal, kako mislijo o težkih problemih, ki belijo glave nam možem. Zdi se mi tudi, da ženskih nisem iskal nikoli v svoji politični stranki.«

Doma.

Kako se divjačina ohrani dalj časa. Operi in osnaži divjačino, deni jo v prsteno ali dobro pocinjeno kastrolo ali lonec in naredi

čez paco iz nekoliko vode in jesiha, prideni tudi nekoliko vina in malo osoli. V tenek žakeljček pa deni precèj celega popra, malo nageljnovih žbic, lorbarjevega perja, limoninih lupinic, peresce rožmarina, nekoliko timijana, nekatere brinove jagode, nekoliko kraguljice, žakeljček zaveži in deni k paci. Postavi na ogenj, da zavrè; vrè naj počasi, poberi pridno vse péne proč, kakor tudi vso mast; skuhaj ne premehko. Potem vzemi meso vèn, pusti, da se ohladi, tudi paca naj se ohladi. Drugi dan, ko je popolnoma ohlajeno, deni meso v prsteni pisker in zlij ohlajeno pačo čez. Mast, katero si pri kuhanju proč pobrala, razgrej, prideni ji še druge prašičeve masti in zlij čez divjačino. Mokrota pa mora stati čez meso in mora biti z mastjo čisto pokrita. Kadar divjačino potrebuješ, vzemi jo vèn, kolikor je potrebuješ, potem pa zopet z mastjo zalij, da ne pride zrak zraven. Tako ohraniš divjačino lahko več mesecev.

„Slov. kuharica“.

Povodna perjat po zimi. Gosi in race so močnejše, neobčutljivejšin trdnjše nego kure in nesejo tudi več dobička nego te, da se jim le prav postreže. Goska znese 50 do 60 jajec in daje 10 do 12 kg. mesa; raca znese 100 do 120 jajec in daje 4 do 5 klg. mesa. Seveda jih je treba dobro negovati in hraniti. Ako zmrznejo po zimi dotoki, treba jim nastaviti na dvorišču veliko posodo vode, v kateri se lahko kopljejo, kar jim je neobhodno potrebno. Vodo treba vsaki dan obnoveviti. Hlevi morajo biti kolikor le možno čisti in suhi. Jutranja piča naj obstoji iz zmesi kuhanega krompirja, repe, kuhinjskih pomij, otrobov in zmesne moke. Zvečer naj se daje zrnje. Nikakor pa naj ne manjka zvečer pitna voda. Po večernem pitanju naj se zaprejo živali takoj v hlev.

(Frik's Rundschau).

Vse cenj. naročnice in naročnike, kateri so zaostali z naročnino, uljudno prosimo, da isto v kratkem poravnajo, kajti z izdajanjem lista imamo obilo stroškov.

Uprava „Slovenke“.

